

**Protestantse Gemeente
Alphen aan den Rijn
Oudshoorn / Ridderveld**

**Wijkgemeente van Bijzondere Aard
Oudshoornse Kerk**

**Beleidsplan 2011-2016
van de
Oudshoornse Kerk te Alphen aan den Rijn**

**Vastgesteld door de Kerkenraad van de Oudshoornse Kerk
Te Alphen aan den Rijn, 18 april 2011**

Moderamen/kerkenraad

Identiteit.

De Oudshoornse Kerk is een gemeenschap van mensen die met elkaar proberen te geloven zonder dat het geloof van de één normatief is voor de ander. We pleiten voor een open, pluriforme kerk, waarin mensen elkaar serieus nemen en elkaar de vrijheid van geloven en denken gunnen.

We onderkennen in de Schriften, de dogma's en theologie van het verleden en heden een grondtoon die ons over de eeuwen heen verbindt, zonder dat wij precies aan kunnen geven wat dat is. In onze zoektocht zijn wij steeds weer op zoek naar die grondtoon, de inspiratie van de Geest. Wij menen een legitieme lijn gevonden te hebben die wij aan het begin van iedere kerkdienst aldus trachten te formuleren:

Votum

Goed dat wij vandaag opnieuw bij elkaar mogen zijn, in deze kerk.

Goed dat wij hier mogen komen in verlangen; dat wij ons verenigd mogen weten in ons zoeken naar de bron van liefde, goedheid en trouw die wij God noemen;

De kracht die ons draagt, die onze waarheid kent, die er altijd voor ons is.

Groet

Van deze God wordt ons vrede aangezegd. Voor u en voor de wereld, nu en altijd. Amen

Met deze formule wordt de toon gezet, het klimaat bepaald. Een toon van transparantie, een klimaat van openheid.

Met deze open houding die per definitie ook een kritische is, willen we gezamenlijk zoeken naar antwoorden op de vragen van onze tijd, zoals die aan de orde zijn in de samenleving, cultuur, kunst, natuur en wetenschap. Daarbij speelt geloof ook een belangrijke rol als bron van inspiratie en bezinning. Het gezamenlijke zoeken is belangrijker dan het mogelijke antwoord. Een ieder heeft de opdracht zijn levensvragen zelf te beantwoorden en zo draagt ieder een stukje van het antwoord in zich. We kunnen elkaar op die zoektocht helpen door met elkaar te spreken en door gezamenlijk te vieren.

Nadere invulling over onze positie in het kerkelijk veld en in de wereld zijn te lezen in bijlage I.

Positionering

De Oudshoornse Kerk is een PKN wijkgemeente van bijzondere aard. De Oudshoornse kerk heeft een lange vrijzinnige traditie. Deze vrijzinnige traditie heeft een geheel eigen plaats binnen de gemeente Alphen aan den Rijn/Oudshoorn-Ridderveld. De Oudshoornse Kerk heeft ook een regiofunctie. In verhouding heeft de Oudshoornse Kerk veel gemeenteleden, die niet in de wijk Oudshoorn-Ridderveld wonen.

Het is van belang deze vrijzinnige identiteit te behouden en daar bewust mee om te gaan. Heldere keuzes binnen het beleidsplan dragen daaraan bij.

Binnen de Algemene Kerkenraad zal door de afgevaardigden van uit onze gemeente geprobeerd worden het vrijzinnig gedachtegoed zijn plaats te laten houden.

Er wordt gestreefd naar samenwerking met andere vrijzinnige groeperingen in de regio.

Vaststellen programma van ontwikkeling, uitvoering en evaluatie van beleidsplannen.

Elke vier jaar worden de beleidsplannen van de verschillende colleges, het consistorie en het moderamen herzien en aangepast.

Binnen de verschillende commissies wordt een voorstel voor het nieuwe beleidsplan geformuleerd. Deze wordt vervolgens in de kerkenraad besproken. Daarna worden wijzigingen doorgevoerd en ter definitieve vaststelling wederom voorgelegd aan de kerkenraad.

Het beleidsplan is de leidraad bij het nemen van beslissingen in de komende vier jaar. Wordt van het beleidsplan afgeweken dan moet dat besproken worden in de kerkenraad en dient men daarmee rekening te houden met de opstelling van het volgende beleidsplan.

Beleidsplannen liggen ter inzage voor gemeenteleden. Tijdens een gemeenteavond zullen de beleidsplannen worden toegelicht. Na afloop van de besluitvorming zullen deze op de website worden gezet.

Plaatselijke regeling.

De plaatselijke regeling is een document dat de werkelijke status van de wijkgemeente binnen de protestantse gemeente Alphen a/d Rijn-Oudshoorn/Ridderveld weergeeft. Deze dient regelmatig te worden bijgewerkt.

Communicatie met de gemeenteleden.

De kerkenraad wil op verschillende manieren communiceren met de gemeenteleden:

- *Gemeenteavond.* Minimaal één keer per jaar zal er een gemeenteavond worden georganiseerd waarin de kerkenraad een verslag doet van zijn werk of waarin de beleidsplannen of aanpassingen in de plaatselijke regeling worden voorgelegd of besproken.
- *Kerkblad.* In het kerkblad worden oproepen gedaan en mededelingen gepubliceerd.
- *Mededelingen voorafgaand aan de eredienst.* Voorafgaand aan de zondagse eredienst zal de ambtsdrager van dienst zakelijke mededelingen en soms ook oproepen doen.
- *Kerkenraadsvergaderingen.* Kerkenraadsvergaderingen zijn in principe openbaar tenzij de kerkenraad iets in vertrouwen te bespreken heeft. Dan wordt ervan kennis gegeven dat de vergadering besloten is.
- *Website.* Op dit medium staat alles gepubliceerd dat relevantie heeft voor zowel de belangstelling van buiten als voor ons kerkelijke leven, inclusief de kerkdiensten. De website dient regelmatig te worden bijgewerkt. Er wordt gestreeft naar een redactie of redacteur, die de site bij de tijd houdt.
- *Kerk in uitvoering.* Kerk in uitvoering verschijnt twee á drie keer per jaar. Daarin staan de gegevens van medewerkers in de organisatie van de gemeente, alsmede aankondigingen van kerkelijke activiteiten in de komende periode. Ook staan er gemeente gerelateerde teksten in.
- *Mailbericht.* In de toekomst zal in geval van bijzondere activiteiten in de kerk een mailbericht kunnen uitgaan naar gemeenteleden en geïnteresseerden. Daarvoor zal een intekenlijst voor e-mailadressen in de kerk worden neergelegd.
- *Flyer.* Via een flyer, uitgedeeld op zondagochtend, worden de gemeenteleden op de hoogte gehouden van de activiteiten van de betreffende maand.

Gemeenteopbouw.

De gemeente van de Oudshoornse Kerk heeft veel oudere leden. Er zal gestreefd moeten worden naar jonge aanwas. Jongerenwerk en het bereiken van mensen in de leeftijdscategorie 18-50 jr.,

waaronder ook de jonge gezinnen, is van het grootste belang en daaraan zal gewerkt moeten worden.

Kringwerk

De volgende groepen en kringen zijn in onze gemeente actief:

De Mattheüskring, een Bijbelkring die sinds 1994 bestaat.

WVTTK, een kring voor mensen van 30+ jaar, in 1994 begonnen als 18+-groep.

De Kring Armstrong (de oude belijdenisgroep)

De jongeren, jeugd van 12 tot 15 jaar.

De Kids in Actie (voor kinderen van de basisschoolleeftijd)

De Vrijzinnige Studiekring

Er is regelmatig contact tussen de voorganger en de leiding van de Kids in Actie. Daar kan ook een kerkenraadslid bij aanwezig zijn.

De Vrijzinnige Studiekring is kort na de oorlog opgericht door Dr. Cannegieter destijds predikant in Oudshoorn. De lezingen worden maandelijks bezocht door 20 a 30 personen. De onderwerpen zijn zeer gevarieerd, koningshuis, euthanasie, stabat mater, Kerstkind in de kunst enz. De onderlinge contacten worden als zeer positief ervaren.

Ook wordt er sinds enkele jaren een gemeenschappelijk leerhuis van een viertal avonden gehouden over een thema of een boek, in samenwerking met een van de andere wijkgemeenten van de protestantse gemeente Alphen aan den Rijn-Oudshoorn/Ridderveld

Binnen het verband van de gefuseerde Protestantse Gemeente willen wij verder zoeken naar zaken die wij gezamenlijk kunnen doen en niet ieder apart.

Met inachtneming van onze eigen identiteit vinden wij dat de fusie met de overige wijkgemeenten moet leiden tot de groei naar een levensvatbare protestantse gemeente. Deze groei heeft alleen kans van slagen door actief beleid.

Missionair.

Vanuit vrijzinnig oogpunt lijkt vrijzinnig en missionair zijn een contradictio in terminis. Echter voor het behoud van de gemeente zal er missionair werk verricht moeten worden. Dit kan in de vorm van publiciteit in de media, maar ook in de organisatie van projecten of diensten met een vrijzinnig thema. Het gesprek met de buitenkerkelijkheid moet gaande blijven. Wij zullen het gesprek aangaan met de publieke overheid en andere geloofsgemeenschappen.

Eén van de pijlers onder ons mission statement is de constatering dat er veel mensen zijn die vrijzinnig denken, vrijzinnig geloven, maar niet vrijzinnig georganiseerd zijn. Ons streven is die mensen een huis te bieden met een dak boven hun hoofden, een plek waar zingevingsvragen kunnen worden gedeeld met geestverwanten.

Continuïteit van bestuur en bestuurders.

Voor de continuïteit wordt zorgvuldig gezocht naar een evenwicht tussen behoud en vernieuwing. De kerkenraad staat open voor nieuwe gedachten en stromingen, maar zal proberen zich niet te laten leiden door de waan van de dag.

Bij het zoeken naar nieuwe kerkenraadsleden zal geprobeerd worden alle leeftijdscategorieën vertegenwoordigd te laten zijn.

De kerkenraad realiseert zich dat gemeenteleden niet te zwaar belast moeten worden met taken en zal deze verantwoordelijkheden terug nemen als dat nodig mocht zijn.

Er wordt geprobeerd zoveel mogelijk gemeenteleden te betrekken bij allerlei werkzaamheden zoals lezen in de eredienst, deurdienst, meewerken aan de zomermarkt, kerkblad rondbrengen, oppasdienst, rondbrengen van fruit en bloemen enz.

Het monumentale gebouw.

Een uiterst belangrijk motief om in deze gemeenschap te willen leven, is het gebouw van de Oudshoornse Kerk zelf. De ervaring leert dat "bij de Oudshoornse Kerk horen" meer betekent dan "horen bij een willekeurige andere kerk in Alphen." Vermoedelijk heeft dat met traditie en geschiedenis te maken. In dit monumentale pand is ook een monumentaal orgel aanwezig.

Vanuit historisch perspectief moet er continuïteit zijn in het beheer. De beheercommissie Oudshoornse Kerk en de stichting Vriendenkring van de Oudshoornse Kerk dragen daaraan bij.

Structuur en colleges.

De structuur van het bestuur van de kerk is als volgt:

De kerkenraad bestaat uit de diaconie, de kerkrentmeesters, het consistorie, de predikant en de scriba. De voorzitter kan voortkomen uit één van de colleges, maar het kan ook een losse functie zijn.

Het moderamen wordt gevormd door de voorzitter, de scriba, de predikant, een diaken en een kerkrentmeester (bij voorkeur de voorzitters van de colleges).

Werkgroepen vallen onder een college. Er wordt zoveel mogelijk geprobeerd dat er een afgevaardigde vanuit de kerkenraad in de werkgroepen deelneemt om de verbinding tussen de kerkenraad en de werkgroepen direct te houden.

Zo valt de werkgroep Aandacht onder het consistorie.

Eredienst en liturgie.

De eredienst is het wekelijkse moment van samenkomst, vieren en bezinnen.

De meest uitgebreide vorm van kerkenwerk vindt wekelijks plaats op zondagochtend tijdens de kerkdienst. Dan is in principe iedereen bij elkaar om inspirerende woorden te horen, hartverwarmend te zingen en tot innerlijke stilte te komen en God te ontmoeten.

Bij de keuze van gastpredikanten houden wij rekening met de vrijzinnige modaliteit van onze gemeente.

Regelmatig worden er muzikanten uitgenodigd om de eredienst muzikaal meditatief te ondersteunen.

Om de gemeentezang te verbeteren en nieuwe liederen aan te leren zal gezocht worden naar een cantor, bij voorkeur vanuit onze gemeente. Met het oog op het te verwachten Liedboek 2012 vinden wij dit geen overbodige luxe.

Tijdens de dienst staat een brandende paaskaars voor in de kerk. Een kind of de ambtsdrager van dienst draagt dat licht verder naar de andere kaarsen.

Er zijn antependia aanwezig in de liturgische kleuren.

Lied 479 wordt gezongen als Amen aan het einde van de eredienst.

De kinderen worden betrokken in de dienst o.a. door het verder dragen van het licht bij aanvang van de dienst. In de dienst voorafgaand aan de lezingen worden de kinderen naar het liturgisch centrum geroepen om een gesprekje aan te gaan met de voorganger. Daarna gaan de kinderen naar hun eigen dienst in de consistorie. Tijdens de collecte komen de kinderen terug, zodat zij met de gemeente de zegen mogen ontvangen.

In het geval van een avondmaalsviering komen de kinderen voor het tafelgebed terug. Kinderen mogen mee aan het avondmaal.

Muziek

Zoals eerder aangegeven is muziek belangrijk in de Oudshoornse Kerk. Het monumentale orgel heeft een belangrijke functie in de eredienst bij het ondersteunen van de gemeentezang en een muzikaal meditatief moment in de dienst.

Met enige regelmaat worden musici uitgenodigd om een bijdrage te leveren aan de liturgie van de eredienst. Het Kon. Zangkoor NPB en het Ensemble zingen regelmatig in de dienst.

Eén keer per jaar vindt het Oudshoornse huisconcert plaats. Amateurmusici uit de gemeente treden dan op.

De Culturele Stichting Cornelis de Vlaming is opgericht kort nadat de kerk na een grondige restauratie weer in gebruik werd genomen. Aanvankelijk organiseerde de kerk de concerten. Omdat geen subsidie door de overheid aan kerkelijke instellingen wordt gegeven richtte enkele gemeenteleden een stichting op genoemd naar de stichter van de kerk. Dank zij royale sponsors kan de Stichting kamermuziek organiseren op hoog niveau, zoals het Concertgebouw kamerorkest, Pascal Roger, Wiener Mozart Trio enz. Het bezoekersaantal ligt tussen de 150 en 250 per concert.

Pastoraat

Onze wereld verandert in zeer hoog tempo. Onze samenleving gaat in de slipstream van de wereld mee. Tijd om rustig over de dingen te denken en na te denken is er meestal niet. De haast die op ons bestaat is gelegd, veroorzaakt of beïnvloedt verschuivingen in onze mogelijkheden. En zo ook in onze behoeften.

Zo kennen wij aan de ene kant de behoefte aan individualisering, herkenbaar aan de verzuchting dat iemand toch zelf mag weten wat hij/zij doet.

En met evenveel kracht zien wij aan de andere kant ook de behoefte aan socialisering, herkenbaar aan de oppeppende woorden in de geest van: "Samen gaan wij ervoor, samen staan wij sterk."

Maar het gevoel van samen wordt minder sterk ervaren, tenzij die wordt gedeeld in kleine groepen met een onder woorden te brengen identiteit.

Het recht om alleen te zijn kan vergroeien tot eenzaamheid, vaak ook binnen relaties. De gevolgen daarvan zijn merkbaar op het gebied van verblekende betrokkenheid en verantwoordelijkheid, van echtscheiding en anonimiteit en aan toenemende behoefte aan het ontvangen van zorg en aandacht.

I. AANDACHTSVELDEN

Pastoraat is één van de vormen om de gemeente te dienen. Predikant, ouderlingen en anderen die bezoek gaan afleggen zijn daartoe de eerst aangewezenen.

Onze eerste prioriteit is het bijstaan van mensen die zich eenzaam voelen.

Daarom nu een groter hoofdstuk daarover.

HET DIENSTWERK VAN DE PREDIKANT EN DE OUDERLINGEN

I.1. De vrijzinnige traditie binnen onze gemeente wordt in de vraag naar pastoraat goed zichtbaar. Veelal doen mensen pas een beroep op de predikant of vragen pas bezoek als daar behoefte aan is.

Als **bezoekpersonen** kunnen we noemen:

- de predikant,
- de pastorale ouderlingen,
- de bezoekmedewerksters en
- de leden van de ziekdienst.

Zij vormen gezamenlijk de Werkgroep Aandacht.

Niet eenduidig is met welke bedoelingen en verwachtingen de bezoeker op pad gaat en hoe deze wordt ontvangen.

Door uitwisseling van ervaringen, ieder vanuit eigen invalshoek, kan er een gevoelsmatige binding komen als pastoraal team.

I.2. De Kerkorde beschrijft in Ordinantie 3, Artikel 9. **Het dienstwerk van de predikanten**

1. Tot opbouw van de gemeenten is aan de predikanten toevertrouwd

- de bediening van Woord en sacramenten door de verkondiging van het Woord;
- het voorgaan in de kerkdiensten;
- de bediening van de doop;
- de bediening van het avondmaal;
- het afnemen van de openbare geloofsbelijdenis;
- het bevestigen van ambtsdragers en het inleiden van hen die in een bediening worden gesteld;
- het leiden van trouwdiensten en van diensten van rouw dragen en gedenken;
- de catechese en de toerusting;
- het verkondigen van het evangelie in de wereld;
- en zo zij daartoe geroepen worden, het dienen van de kerk in de meerdere vergaderingen en tezamen met de ouderlingen;
- de herderlijke zorg, onder meer door het bezoeken van de leden van de gemeente en het opzicht over de leden van de gemeente.

I.3. De werkgroep Aandacht bestaat uit:

- één predikant,
- twee pastorale ouderlingen,
- 14 bezoeksters.

Zij bezoeken gemeenteleden, vaak op afspraak.

Zij volgen getrouw het wel en wee van hen aan wie zij zijn toevertrouwd.

Zij trachten zicht te houden op elkaars werkterrein en werkwijze.

Zij trachten de vragen van deze tijd te herkennen en daar goed zicht op te krijgen.

Zij werken aan professionalisering van hun pastorale houding. Dat geschiedt onder meer door bespreking van casussen waarvoor zo nu en dan een gast van buiten wordt uitgenodigd en door onderlinge teambuilding.

Zij organiseren in samenwerking met de Diaconie de ontmoetingsmiddagen die twee keer in het zaaltje achter de kerk of elders worden georganiseerd.

Aan het begin van ieder kalenderjaar of zo spoedig mogelijk na de jaarwisseling maken de leden van de Werkgroep Aandacht afspraken met betrekking tot

- wie in haar/zijn omgeving welke personen gaat bezoeken;
- welke bezoekcriteria er zijn: langdurige ziekte, eenzaamheid door leeftijd, e.d.
- bijzondere gebeurtenissen; kroonjaren, jubilea, examens;
- bijzondere diensten: huwelijk, doop, rouw – regeling predikant;
- overige bezoeken op aanvraag.

Daartoe wordt het gehele adressenbestand vanaf de leeftijd van 70 jaar doorgenomen.

Incidenteel verlenen de teamleden assistentie aan de predikant – in overleg.

I.4. Basismodel.

Het uitgangspunt van alle bezoekwerk is "omzien naar elkaar". Dat gebeurt in onze gemeente steeds vaker spontaan tot wederzijdse vreugde. Als stil werk. Dit stille werk is van belang in het samen gemeente zijn. Het kan stimuleren om meer gemeenteleden met elkaar in contact te brengen door een simpele vorm als de handdruk en groet die we elkaar kunnen geven voor het vreugdemaal, de bloemengroet, een groet voor de dienst of de koffie na afloop.

Elk gemeentelid kan pastoraat invullen want pastoraal zijn we allemaal door onderlinge zorg vanuit onze medemenselijke belangstelling.

I.5. Helderheid als uitgangspunt.

Het is van belang om bij het pastorale werk enkele zaken helder en duidelijk te hebben:

- ***ten opzichte van onszelf*** – waarom doe ik dit werk en wat betekent het voor mij zelf? Groei ik er geestelijk aan, maakt het mijn mens zijn completer? Heb ik voor dit werk een godsbesef nodig en als ik dat vind, hoe ziet dat er dan uit?
- ***ten opzichte van elkaar*** – waarom doen we dit werk en wat betekent het voor ons samen in ons geloof, hoe steunen we elkaar en communiceren we; op basis van saamhorigheid weet men zich in elkaar gesteund in gaven en mogelijkheden;
- ***ten opzichte van de gemeente*** – hoe kunnen we het best dienen en wat mogen we van de ander verwachten en de gemeente van ons; op basis van vertrouwen weten we ons als mensen deelgenoot in de kerkgemeenschap; het is belangrijk dat de mensen het gevoel hebben dat ze erbij horen.
- ***ten opzichte van de kerkenraad*** – die vertrouwt ons dit bijzondere werk toe;
- ***ten opzichte van de wereld*** – hoe gaan wij zó met elkaar om dat het de vrede en de opbouw van de wereld positief kan beïnvloeden?

I.6. Onderling samenspel.

Pastoraat en diaconaat liggen dicht tegen elkaar aan. In het Boek Handelingen blijkt dat al direct: de eerste zeven diakenen werden belast met pastorale taken. Wij hebben in onze tijd het

onderscheid tussen beide disciplines sterker gemaakt, maar onze werkzaamheden niet hermetisch afgebakend. Pastoraat en diaconaat hebben elkaar daarvoor ook teveel nodig. In de Oudshoornse Kerk werken ze dan ook nauw samen.

Niet alleen bij het organiseren van de ontmoetingsochtenden met oudere gemeenteleden, maar ook bij de vraag naar de kerktelefoon en bij de aanwijzing van wie meegevraagd zal worden bij het zomerse bootreisje van de gezamenlijke diaconieën in Alphen aan den Rijn.

II. DOELSTELLINGEN

II.1 Wij streven naar een intensivering van het werk onder kinderen en jongeren. Daarbij verwelkomen wij ook experimentele werkvormen.

Toelichting: In de hectische tijd waarin wij leven, dragen wij een bijzondere verantwoordelijkheid voor onze jongeren. De vraag wat wij hun willen meegeven en vooral, hoe we dat het beste kunnen doen, laat ons niet los. Catechisatie oude stijl werkt niet meer. Het blijkt heel moeilijk te organiseren, gezien alle activiteiten, schoolfeesten, baantjes en sportverplichtingen en andere interesses die zij hebben. Catechisatie in de oude stijl moeten wij niet meer willen geven. Toch willen wij hun iets bieden, anders dan vroeger. De kerk is niet het verlengstuk van de godsdienstige opvoeding thuis. Ouders hebben in deze ook zelf een belangrijke taak, misschien zelfs een beslissende. De kerkelijke gemeente kan daar iets extra's aan toevoegen in de vorm van het bezoeken van een film, een theaterproductie, een tentoonstelling in een museum, een keer samen eten, barbecueën. Maar ook ingrijpender, zoals samen fietsen, een survivalweekend, een kampeerweekend bijv..

In dit verband hoort samenwerking met andere wijkgemeenten van de Protestantse Gemeente nadrukkelijk tot de mogelijkheden. Zo organiseert de Wijkgemeente B.A. Sionskerk elk jaar in de pinkstertijd een voetbaltoernooi voor de jongeren uit de wijkkerken.

II.2 We streven ernaar de Kids in Actie (kindernevendienst) vitaal te houden. Daarvoor is ook het overleg met de betreffende ouders van groot belang.

Er is regelmatig overleg met de leiding en de voorganger. Het is gewenst dat daarbij een kerkenraadslid aanwezig is.

II.3 het is van belang belangstellenden gastvrij te ontvangen. Een actief benaderen van nieuw ingekomenen is daar een onderdeel van.

II.4 Wij streven naar nieuwe contacten met mensen uit de leeftijdscategorie tussen 25 jaar en 40 jaar.

Toelichting: Juist mensen die aan het begin staan van hun carrière, hun huwelijk, hun gezin, hun keuze hoe hun leven in te richten en vorm te geven, zijn bezig met diep existentiële vragen. Wij willen minstens één gesprekskring hebben waarin deze mensen samen kunnen spreken over hun verdieping van leven en geloof. In hun overvolle en drukke leven waarin naast de al genoemde aspecten ook de sportbeoefening, de spaarzame vrije tijd en de vaak noodzakelijke klussen aan huis en eventueel tuin centraal staan, is de zondagochtend vaak het enige moment in de week dat het gezin ontspannen bijeen kan zijn. Geheel begrijpelijk heeft de kerk dan het nakijken. Toch blijkt uit gesprekken met mensen uit deze categorie dat de behoefte aan vormen van geestelijk leven wel degelijk aanwezig is.

Wij willen werken aan een soort platform waarop die mensen met ons en met elkaar van gedachten kunnen wisselen over alles wat hen bezighoudt. Naast de traditionele kring denken wij hierbij ook

nadrukkelijk aan contacten via de mailbox. Dus digitaal. Misschien zouden wij deze vorm de kerkelijke ‘digi taalkring’ kunnen noemen.

II.5 Wij willen streven naar blijvende aandacht voor de oudere gemeenteleden, hun verjaardagen, hun jubilea. Wij gaan nu nog uit van een minimumleeftijd van 70 jaren. Wij willen die ophogen naar 75 jaar. Huwelijksjubilea vanaf 40 jaar blijven gehandhaafd. Ook zal onze aandacht blijvend gericht blijven op gemeenteleden die in verpleeghuis en ziekenhuis verblijven.

II.6 De seniorenmiddagen worden georganiseerd door de werkgroep Aandacht in combinatie met de Diaconie. De middagen worden goed bezocht. Het streven is om dat vast te houden. Daarvoor blijft een actief beleid van uitnodigen nodig.

II.7 Wij streven naar een handhaving en zo mogelijk een uitbreiding van het aantal kringen.

Toelichting: Kringwerk is voor een vrijzinnige gemeente van levensbelang. De vrijzinnige Studiekring, eenmaal per maand op donderdagavond, de Mattheüskring, eens in de veertien dagen op donderdagochtend, en de Kring Armstrong, eenmaal per maand op woensdagavond, zijn in de afgelopen jaren uitermate succesvol gebleken. De Kring Armstrong is een overblijfsel van een vroegere belijdenisgroep. Net als eerdere groepen hadden die een beperkte levensduur van gemiddeld een viertal jaren. Wij willen een zo breed mogelijk aanbod aan onderwerpen en terreinen bestrijken. De aandacht voor hedendaagse geloofsvragen zal een speerpunt in het beleid moeten zijn.

II.8 We willen zoeken naar activiteiten waarvoor mensen zich willen inzetten, die niet (vaak) naar de kerkdiensten komen.

II.9 2x per maand is er na de eredienst koffie drinken. Dit is een belangrijk ontmoetingsmoment voor de gemeente.

Bijlage I

Wij geloven in het verhaal dat in een kerkelijke gemeente wordt verteld, gedeeld en gevierd. Een verhaal dat in de synagoge begon.

Beter nog is het te spreken van ‘verhalen’ in plaats van ‘verhaal’. Want die vormen de basis.

Oude verhalen, rauw en teder, over mythische figuren en legendarische helden, liederen, gedichten, schotschriften, vermaningen, alle over mensen die in een sinds lang vervlogen tijd hebben geleefd. Wij ontdekken telkens weer dat die oude teksten verrassend actueel zijn.

Ze gaan over gevoelens en ervaringen. Ze gaan over haat en liefde. Over vijandschap en vriendschap. Ze gaan over ontrouw en trouw. Ze gaan over angst en gevaar, over vrede en over veiligheid. Ze gaan over wat krom is en recht, over wat kapot is en heel. Zij gaan kortom over het waagstuk dat leven heet. Dus gaan die verhalen ook over verdriet en troost, onheil en heil, verraad en vertrouwen. Ze gaan over geloof en ongeloof, gehoorzaamheid en ongehoorzaamheid. Ze gaan over mensen die wij heel gemakkelijk in de eenentwintigste eeuw zouden kunnen hebben ontmoet. Zo komen alle aspecten van het mens zijn voorbij in een stoet die de eeuwen omspannt.

Al die verhalen zijn samengebundeld in één uitgave die wij ‘de Bijbel’ noemen. Dit woord is een verbastering van een oud Grieks woord dat ‘boeken’ betekent.

Ogenschijnlijk gaat het over oeroude geschiedenis. Zeker. Maar als wij er een beetje moeite voor doen, herkennen wij ons zelf en onze eigen ervaringen erin. Een geschiedenis van mensen die hoopvol wanhopig zoeken naar de zin van hun bestaan. Zij herkennen elkaar in die zoektocht en vormen zo een gemeenschap van mensen die wereld, leven en dood serieus nemen. In deze gemeenschap ligt de levensvatbaarheid en daarmee de geloofwaardigheid van een kerkelijke gemeente in deze wereld verankerd.

Voor de mensen die zich in deze gemeenschap thuis voelen is een vrijzinnige levens- en wereldbeschouwing een herkenbare en bindende factor.

Wij zullen een poging doen om het woord ‘vrijzinnig’ uit te leggen.

In elk geval zouden wij onze gedachten kunnen vormen bij het splitsen van dat woord in ‘vrij’ en ‘zinnig’. Dan komen wij al snel in de buurt van de conclusie dat het in dit verband gaat om een **vrije**, onbelaste geesteshouding. Daarbij wordt het begrip ‘onbelast’ in het bijzonder betrokken op een zoveel mogelijk afzien van dogmatische vooringenomenheid. Helemaal zonder vooringenomenheid kunnen wij het echter niet stellen. Wij gaan immers zonder debat of discussie uit van het beginsel dat wij mogen leven bij de bron van liefde, goedheid en trouw die wij God noemen. Wij spreken van de kracht die ons draagt, die onze waarheid kent, die er altijd voor ons is. En wij verkondigen elke zondag dat ons van deze God vrede wordt aangezegd. Voor zowel ons als voor de wereld, nu en altijd. Dat zijn buitengewone woorden die trachten het mysterie te raken, zonder de pretentie te voeren het ook te doorgronden.

Bij het “**zinnig**” denken wij aan een geloofsbeleving die ruimte biedt aan de uitkomsten van wetenschap en cultuur.

Wij zijn ons ervan bewust dat wij midden in een wereld leven die gekenmerkt wordt door een afnemend vermogen tot werkelijk samen leven. Op vele gebieden zien wij eilandjes van eigen

gelijk en van eigen recht ontstaan. Mensen zoeken niet zozeer naar wat hen aan elkaar bindt, maar wat hen van elkaar onderscheidt. Dat brengt een verharding van de maatschappij op gang, een verkilling waarvan wij vinden dat wij ons daartegen moeten verweren. Op de één of andere wijze mag een kerkelijke gemeente toch in verband gebracht worden met de gedachtenis aan Jezus van Nazareth. Het spoor dat hij ons naliet wordt gemarkeerd door bakens van vrede, gerechtigheid, genade en liefde. De gemeente heeft in dit spoor een dubbele opdracht. De eerste opdracht is om dit verhaal van vrede, gerechtigheid, genade en liefde in de wereld kenbaar te maken en de tweede opdracht is om zelf een samenleving in eigen kring op te bouwen waarin deze uitgangspunten verwerkelijkt kunnen worden. Zo verstaan wij het zendingsbevel dat in Mattheüs 28 op schrift is gesteld.

Kort samengevat zouden wij kunnen zeggen dat wij pleiten voor een menswaardige samenleving en dat wij ook ons zelf daarin oefenen. Als gemeenschap leven wij vanuit het verlangen: Uw koninkrijk kome.

Twee opmerkingen daarover.

De eerste opmerking: de kerkelijke gemeente loopt het grote risico dat zij in de huidige verharde en verkilde samenleving niet meer serieus genomen wordt, doordat de nadruk van ons denken zozeer op economische principes is komen te liggen. De kerkelijke gemeente is daarvan in wat betreft haar stoffelijke belangen terecht evenmin doof gebleken. Die gemeente heeft in toenemende mate moeite om de aanspraak waar te maken dat zij gestalte wil zijn van het aangekondigde Koninkrijk der hemelen. Die gestalte zou ons teveel buiten de dagelijkse werkelijkheid van de maatschappij plaatsen waar de dingen gebeuren die er voor ons dagelijks brood toe doen.

De tweede opmerking: ten opzichte van de wereld kan ons worden verweten dat wij ons met onze stellingname als vreemdeling in deze wereld gedragen, dat wij minstens min of meer buiten de werkelijkheid van de dagelijkse wereld staan. Daar mogen wij dan tegenover stellen dat wij in deze kwestie niet alleen zijn. Wij zijn van mening, dat alle grote wereldgodsdiensten vragen om een verwerkelijking van de paradijselijke droom. Die droom verbindt ons allen, overal in de wereld, ondanks de vaak vele en grote verschillen tussen de godsdiensten. Die verschillen zijn weliswaar aantoonbaar, maar vooral cultureel bepaald, als verschillende naar alle kanten uitgewaaierde takken van dezelfde oerboom, met één gemeenschappelijke stam. Samen met de andere godsdiensten streven wij naar een humane samenleving, waar het voor arm en rijk, jong en oud, autochtoon en allochtoon, gezond en ziek, goed leven is, omdat de één vanzelfsprekend omziet naar de ander. Daar zal niemand vereenzaamd of vervreemd achterblijven.

Om deze reden kiezen wij ervoor om de akkoorden, zoals die zijn verwoord in de in 1973 gesloten Konkordie van Leuenberg, als een van onze spirituele uitgangspunten te aanvaarden. Voor de gehele tekst verwijzen wij de lezer naar de vele websites die over dit onderwerp op internet te vinden zijn.

Met enige humor erkennen wij dat de wereld de kerkelijke gemeente kan zien als niet meer van deze tijd, als vreemdganger in de voortgang der beschaving. Maar tegelijk heeft de wereld heel goed begrepen dat de kerkelijke gemeente de taak heeft om te fungeren als het kritische geweten van de wereld. Onze houding ten overstaan van vreemdelingen in onze eigen gemeente mag in aansluiting hierop gelden als lakmoesproef voor de echtheid van onze opvattingen.

Daarmee is tevens gezegd dat wij met onze kerkelijke gemeente uitdrukkelijk in het midden van de samenleving willen staan. Deze plaatsbepaling houdt ons verre van elke vrijblijvendheid. Iedere suggestie in die richting werpen wij ver van ons weg.

Deze woorden gelden als een conclusie na lang en diep denken over onze relatie met God. Natuurlijk staat het eenieder vrij om die relatie op eigen wijze te benoemen. Tegelijk daarmee geloven wij dat ‘‘ieder spreken over Boven van Beneden komt’’. (citaat van Harry Kuitert). Wij kunnen over God alleen spreken vanuit onze belevingen en ervaringen met Hem. Onze relatie met de Allerhoogste is per definitie een ‘‘down-top’’relatie. En niet andersom. Het begint met ons en het eindigt bij Hem.

Dat brengt ons tot de volgende stelling.

‘‘De gemeente van de Oudshoornsekerk wil een gemeenschap van mensen zijn die tastenderwijs hun weg door het leven en de wereld willen zoeken, geïnspireerd door ervaringen met God.’’

Wij vinden van alles, wij geloven van alles en de volgende dag zien wij er niets in, vaak omdat wij er niets van zien.

Onze menselijke ervaring doet ons beseffen dat het mysterie God groter is dan wij kunnen bedenken en beredeneren. Via kinderbijbels, zondagsschool en kindernevendienst zijn wij van jongsaf aan opgegroeid met het idee ‘‘God’’. Onder invloed van onze volwassenwording met alle ervaringen daarbij is ons oorspronkelijke godsbeeld veranderd en beschadigd geraakt. Als wij de vrijheid niet nemen om ons godsbeeld bij te stellen, kunnen wij in een geestelijke en zelfs existentiële verkramping terecht komen. Hoe langer die duurt, hoe moeilijker het wordt om ons eruit te bevrijden.

De verschijnselen die daarvan het vervolg kunnen zijn, zullen wij kort benoemen.

Wij trachten ons klein te maken en ons te onderwerpen aan dat godsbeeld uit onze kinderjaren.

Wij maken ons van dat godsbeeld uit onze kinderjaren voorgoed los.

Wij houden ons vast aan een godsbeeld, maar verlaten de kerk die dit beeld steeds verkondigd heeft.

Wij besluiten ons godsbeeld mee te laten groeien met en aan de ervaringen van ons leven.

Uit de vele bijbelse getuigenissen en uit de geschiedenissen der mensen sindsdien komt een verhaal naar voren van een voortdurende worsteling om gerechtigheid en vrede, een voortgaande inzet van liefde en genade. Er bestaat een etymologisch verband tussen de woorden ‘‘god’’ en ‘‘goed’’, (Van Haeringen, de Vries e.a.) en het is zinvol om dat te onthouden. Zeker ook wanneer wij de geloofsopvoeding van jonge kinderen overdenken en in beleid willen vatten.

Want kinderen zijn kwetsbaar. Zo kwetsbaar als God.